

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve:
egyszer 5 frt, félre 2 frt 50 kr.
egyed 1 frt 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Megjelenik minden szombaton.
Egyes számok kaphatók Weidinger N.
könyvker. (Szőkegyéni-tér.)

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városbáz épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Hirdetések ára:

Egy öt hasábolj felét sor egyszeri megjelenését 6 kr., 3-szor 5 kr., 10-szer 4 kr. illetend. — Minden hirdetés után 30 kr. bététendő illetend. A nyitólír 1 felét sor 10 kr. A hirdetési díj előre illetend.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

Bírói uniformis.

Az igazságszolgáltatás lassu menete, a törvénykezési viszonyok hanyatlása s általában az igazságügyi politika gyarlósága miatt mindinkább s országsszerte halmozódtak a panaszok, már-már az elkeseredés vett erőt mindazonkál, kik ezen visszacsés rontó hatását megítélni képesek. A kormány végre is belátta, hogy tenni kell valamit s a jelen rendszertelen-ség egyik főemberének Berezzly ur-nak felhatalmálva Szentgyörgy ur-at kinevezte államtitkárrá; jól betöltött bírói helyéről az adminisztráció terére hívta, beléje helyezvén ama reményét, hogy az igazságügyi mérlegének meg-ingatott billentyűjét újra kiegyengeti s a tudós professzor-miniszter ur-nak a gyakorlati uton segédkezésére leend. Egy teljesen hibás, sőt megrom-lott rendszer gyökeres megváltoztatá-sára neveztek-e ki ezt az egy. és csak egy embert, kinek az igazságügyi kö-rüli felfogása, eszméi és tervei iránt edes keveset ismerünk, vagy csupán a tódogatás, javítgatás és tatarozás munkáját várják, követelik tőle? Ne-héz ezt tudni — az igazságügyi-mi-niszterium kebelében annyi homályos, zavaros és titokszerű dolog történt már, hogy bizony eligazodni nem könnyű dolog. Mi azt hisszük, hogy a kormány csak az utóbbit célozta, mert ha a rendszeren akart volna változ-tatni úgy bizonyára nem Berezzly ur, hanem maga a miniszter ur lett volna az áldozat.

De természetesen, hogy az államti-tkár ur nem fog csupán hivatalnok lenni, hanem ha már rendeznie kell, bizonyos önálló irányu tevékenységet is fejtené ki. Így aztán, ha lassan is, csak rájutunk a teljes reformálás hosszú és nehéz útjára. Elénken üd-vözölte tehát őt a sajtó, a jogász kö-zönség s általában mindenki, ki az igazságügyi rendezésnek nagy hord-erejét fellogni képes. A kineveztetése feletti önmérvethez odacsatlakozott azonban a várakozás, sőt a kíváncsi-ság is.

Hol kezd? Adja-e jelét a bátor, öntudatos, határozott irányu ak-ciónak?

Es mikor kezd? Vagy sokáig kell-e megfigyelnie, megismernie a jelen állapotokat?

Ez a várakozás jogosult mert az orvoslás nem tűr már halasztást, annak pedig ki ily nagy feladatra vállalkozik ismerni kellett a helyzetet, nemhogy belebotolva a hínárba, maga se tudjon eligazodni a bajok-ban. A kineveztetés óta néhány hét már elmúlt de ezen idő óta olyan momentum bizony nem merült fel, mely nagy reményekre jogosíthatná fel a közönséget. Nem keresett és így nem is talált az államtitkár ur alkal-mat jelezni azon irányt, felsorolni azon elveket melyekkel élni akar, ha csak szegedi felszólalását nem vesszük annak, amely azonban a közép-szertiség-nél alig emelkedik fellebb és tapoga-tódzó phrázisoknál alig több.

A mi pedig munkaprogramjából kiszivárgott az semmiesetre sem ör-vendetes és biztató, sőt arról tesz ta-nusítást, hogy már is belebotlott a hínárba.

Először az a hír, hogy uniformist szabot a bírónak, ódonszerű, penészes indítvány és tökéletesen felesleges kiesinyes és erőltetett felfogást árul el.

A bíró önérzetes és független működését nem mozdítja elő; a jog-szolgáltatásnak épenségesen nem kö-vetelménye, hogy a bíró itéletét fekete talárban és bársony szipkában hozza meg. A megingatott tekintélyt a kül-sőség nem hozza meg. És ha van ezen indítványnak némi látszólagos előnye az olyan harmadrendű, mely csak is a már rendezett viszonyok között jö-hetne szóba, bár a mi viszonyainkhoz alkalmazhatónak egyszerűségekorra alkalmazhatónak találjuk.

Az igazságügyi terén annyi javitni való van, hogy a sok közül előszö-r is a teljesen népszertitlen indítványt felfutni s ezt tenni tanácskozmány tárgyául, az adminisztráció helyes ismertetéséről alig tesz tanúsítást.

Méltóságok először azon kérdést elővenni — mely a jogszolgáltatás leg-nagyobb hibája, mely kufforrása a peres eljárás lassú menetének, a bírósá-goknál lábrakapott ferdeségek és visszaéléseknek, s mely nem szorul

hosszas törvényhozói tárgyalásokra, hanem tisztán adminisztratív kérdés — a bíróságok ellenőrzésének teljes hiányát.

Az igazságügyminiszterium nem ismeri kellően a bíróságokat, nem ismeri a személyzetet, nem az ügyfor-galmat, nem a helyi viszonyok köve-telményeit; a miniszterium közvetle-nül nem győződik meg a bíró képes-ségei vagy mulasztásairól, kinevezé-seinél s egyáltalán a személyi mozma-tonknál, csak a protekció és a főispáni tekintély szavára hallgat, önmaga nem buzdít, nem jutalmaz, de különbséget sem tesz képes és nem képes, szorgalmas vagy hanyag bíró, érdem vagy érdemtelenység között, előmozdítás, kitüntetés, segélyezés, csak külső szerenese dolga, sőt még az elnökök is csak akkor gráta per-szonák — minden más hibájuk miatt teljes bünbocsánatot nyervén — ha mennél kevesebbet alkalmazkodnak hatáskörük és személyzetük ér-dekében. Nincs szükség konkrét pa-naszokra és ügyvédi kamarai feler-jesztésekre, ha az igazságügyminisz-terium egyenes, rendszeres és folyto-nos összeköttetésben áll alantás kö-zvegeivel, ha rendes ellenőrzés által ismeri a helyzetet.

Évekig senkit sem lát a vidéki bíróság onnan felülről, nincs tehát mitől tartania, de nincs is kinek eset-leg bizalommal feltárhajta bajait s ha egy miniszteri tanácsos egyszer aztán lejön, hetekkel előbb közzététeti a nagy szerenését a lapokban, hogy vizsgálata simán muljék el, beszál a püspökhöz vagy főispánhoz, hogy a kényelem ideje alatt a mulasztások tünetei gyorsan eltávolíttassanak. A tisztviselő nem találja fel benne sem a tekintélyt sem a bizalmat, olyat pe-dig legkevésbé, kinek ígérétében bizni lehetne.

Szükséges, hogy ezen ellenőrzés czéljából évenként többször és meglepően eszközözendő vizsgálatok mi-kéntjére bizonyos normale szerkesztes-sék, mely szabatosan körülírja az ál-lamhatalom ténykedését, de egyuttal utat, módot nyújtson a bírónak és a tisztviselőnek is tapasztalatait, bajait, nehézségeit előadhatni; gondoskodni

kell arról, hogy az előmozdítás, kitün-tetés és segélyezés e közvetlen felügye-lettel összhangzásba hozassék s nem mint eddig, egyszerűen a főispánok által sugalmazott politikai tények ma-radjanak, gondoskodni kell, hogy a visszaélések miatt indítandó fegyelmi vizsgálatok nem pusztán a felek és ügyvédek kezdeményezéséből és ezek terhére származzanak, hanem a hiva-talos eljárás konzekvenziájával szol-gáljanak.

Az eddigi szokás türethetetlen, mert hogy az ezidőszerint divatozó eljárás nem javít, hanem kártékony hatással bír, élénken bizonyítja a néhány év előtt Pécsen tett megejtett vizsgálat.

A helyes ellenőrzés a mi lokális-nak tetsző, de bizony országosan lé-tező bajainkat is csakhamar eloszla-tandja, mert kérelhetlenül napfényre hozza ama bajokat, melyek nemcsak az ügyvédek, az ügyfelek, hanem a bírakat is sújtják.

A fél nem szivesen panaszkodik, az ügyvéd még kevésbé, a sajtónak sem feladata tárháza lenni a személyes megtámadásoknak — az ellenőrzés első sorban fel és lefelé az igazságügy-miniszterium kötelessége. Ezen ellen-őrzés nélkül pedig a jelenlegi szégyen-letes állapot, melynek áldozatul esik a bíró tekintélye, a bírósági tisztviselő erkölcsi élete, az ügyvéd minden ne-mesebb ambíciója, és a felek érdeke, nemcsak megmarad, hanem még za-vartabbá válik.

Nem czélunk a pécsi törvényszék és járásbírószék belcéllet ezuttal rész-leiben boncolni, de ki kell monda-nunk, hogy a legközelebbi tíz év ha-nyatlásának okait itt is, mint minde-nütt, nem az uniformis hiányának tu-lajdoníthatjuk, hanem az adminisztráció hiányának vagy legalább is gyengese-gének, ki kell jelentenünk nyíltan és őszintén, hogy az igazságszolgáltatás magasabb érdeke csak romlott visz-onyok között hozathatik áldozatul sze-mélyi tekinteteknek.

Ez irányban kértünk és követelünk orvoslást.

Junius.

A magyar delegáció és a keleti kér-dés. Figyelmet érdemlő oldalról értesítik lapunkat Bécsből, hogy a magyar dele-

gációnak úgy kormánypartí, mint ellen-zéki tagjai elégedetlenek Kálnoky gróf külügyminiszter politikájával a bolgár kér-dést illetően. A bizottságok tárgyalásai alatt a delegátusok erős hangon fogják Orosz-ország irányában bizalmatlanságukat ki-fejezni. Andrassy Gyula gróf jelszava után fognak indulni. A magyar delegáció a berlini szerződésből indul ki, de olyan külügyi politikát akar, melyből a keleti államok azt a meggyőződést merítsék, hogy keleten az államjogi viszonyok meg-változtatása nem csupán Oroszországtól függ. Tény, hogy Oroszország akarja a bolgár egységet, de nem most és idővel is csak oly formán, hogy Oroszország ki-váltságát biztosítsa a Balkánon. Andrassy Gyula gróf és vele a delegáció legfőbb tagjai eme orosz politika ellen tiltakozni fognak. Ohajuk, hogy Bolgáriának és Szer-biának vágyai — amennyiben jogosak — kielégíttessék, a két állam közt határ-rendezés történjék, a török fennhatóság alatt hagyandó Kelet-Rumélia pedig jobb közigazgatást kapjon. Szóval a magyar delegáció külügyi politikája abból áll, hogy a keleti népek ezental ne Orosz-orzágból várjanak minden jót, hanem bi-zalommal viseltessenek az osztrák-magyar birodalom iránt, mint a mely készséggel ohajtja érdekeit elismerni s esetleg tá-mogatni. A magyar delegáció ezt a po-litikát fogja megértetni és megkövetelni Kálnoky külügyminisztertől.

Városi közgyűlés.

Pécs szab. kir. város köztörvényható-sága folyó hó 26-án (hétfőn) rendes köz-gyűlést tartott. A bizottsági tagok megle-hetősen szép számmal jelentek meg. — Perczel Miklós főispán elfoglalva az elnöki helyet, üdvözölte az egybegyűlteteket s megnyitottnak jelentette ki a közgyűlést. Mielőtt a napirendre tértek volna, Perczel főispán köszönetet mond a megtisztelteté-sért, melylyel illette a város közönsége főrendházi tagja történt kineveztetése alkalmával. Köszönő szavai után Ráth Mátyás indíványára határozatot hoz a Tiszta Kálmán „tiz éves (!) jubí-leuma” alkalmára főlrátlag üdvözölte-tik. Mielőtt ezen — az ügyrend ellenére előlegesen tervezett, röviden és gyorsan tett indítvány ellen, az ellenzék részéről felszólalás történhetett volna, az elnök hamarább rá mondta, hogy elfogadja a köz-gyűlés s így aztán többé hozzászólni nem lehetett, holott az ellenzék ily felirathoz soha hozzá nem járult és járlni nem fog, mert a miniszterelnök 10 évi ténykedését a nemzet nem jubilálhatja, hanem csak sirathatja. — Kerbolt Pál városi irnok kinevezte a főispán kitételebéli segéd-számvevővé.

Következett a napirend.

Olvasottat a jövő évi közöltség-elő-

Ünnepi színt ilt a temető.

A sirhantok földszitése, kicsinosítása, a sírokon égő lángok, melyek oly szépen jelképezik az örökvilágosságot, valóban megható látványul szolgálnak.

A kegyelet omló könyvek közt viszi koszorút a temetőbe; a dölly gondol-kodni kezd s megalázkodva borul a sirra; a nagyság aggódva, megdöbbenve elmél-kedni kezd a sors fölött; az elfasult szív is fölérz s valami különös, kimagyaráz-hatatlan fájdalommal telik el....

Kinek ne volna e szent birodalom-ban egy sirja, melynek keresztjét fájó-édes érzéssel öleli át?

Ki ne gondolna vissza az elmúlt örö-mökre, letűnt reményekre, midőn szerettei hamva fölött áll?

Mindenkinek van egy halottja, em-léke, melyet féltékenyen őriz.

Menjünk, menjünk ki a halottak bi-rodalmába az egész hosszú esztendőnek e mindenkori legkomorabb estjén, hogy lerójuk a kegyelet adóját az elhunytak iránt. Tegyük le koszorúinkat a sirra, övezzük gyertya-fénnyel szeretteink sir-ját s küldjünk fohászt az elhunytakért az ég urához....

... Látogatásunk véget ér, a sírok mécsai kialusznak, de örök csillagaival ott ragyog felettünk az ég, mely fennem hi-retdi, hogy egykor még találkoznak velük és akkor nem válnak el többé — soha.

Vége kiürl a csendes emberek bi-rodalma, a fák ágai között pedig:

„Szomorúan zúg, bűg a szél,
Csendről, nyugalomról beszél”....

Várászeji.

TÁRCA.

Halottak napja.

Nézünk meg a külső, csendes birodalmat,
Hol a szomorúság szellő fuvallnak,
A hol elsimulnak a nagy ellentétek,
Nincs emberi törvény, nincs emberi vétekt
Nincs egyenlőtlenség, mely egymásra lázad,
Megférve nyugosznak büszkeség, alázat,
Egy éj az uralgó, egy föld a nyugasztó,
Holtjainknak csendes nyugalomát osztó.

Már a zöld fűszálak dör üti meg reggel,
Már a föld takarva hulló levelekkel,
Lombos akáczfának sápadtan áll váza,
A hideg borzongás össze-összerázza,
Még a holdugár is gyengébb, szinte reszkei,
Úgy fonja körül a szürke kökeresztet —
S im most jön az ember szeretete lángja,
Száz kis mécsben ül ki a sírok ormára.

Ma itt van az élet, a kihaltság máshol,
Egy kijön bánatból, egy csupa szókásból,
Itt egy tornyozott sir, rajta színes lámpák,
Fekete ruhában sokan körülállják;
Mind olyan őszinte megtörötten gyászol,
Úgy illik sorsukra a fekete fátyol,
De másképen illik — tükörből vigyázza
A kis özeget s neki ezért van a gyásza....

Fehér márvány áll egy gazdag sírnak ormán,
Két öreg disziti bánatos mogorván;
Most már tennék kedvét jó leánykájuknak,
De egy benső vádtól sirni alig tudnak,
Hajh! volt, ki keresztjét ölelte siratta,
Az az ifjú sokat szenvedett mintha;
De mióta szemközt egy kis sirt megástak,
Örök vége lett az ifjú bánatának....

Búsán üldögélek csendes magányomban,
Nincs ezen a tájon énnekem halottam;
De csak én is fogok egy koszorút s véle
Kibálogok búsán sírok középebe,
Egy elhagyott sirt csak lelek az úton,
Azt szép kegyelettel majd megkoszorózom:....
Hát ha távol innen lesz valaki szintén
Enyém sirját így földsziti, mint én?!

Szávay Gyula.

Temetőben.

Akit úgy szerettem,
Szívem szög bálványja
Lenn nyugoszik a földben,
Koporsóba zárva!

Csendes nyári estén
Szellő suttog sirján,
Sohajomból támadt
Bánatomat sirván....

Hőféher lelkéből
Ragyogó csillag lett,
Ott lebeg szüntelen
A kedves sir felett!....

Arcának rózsái
Sirvirágok lettek,
Tán azért, hogy vigaszt
Adjának lelkemnek....

Tündérszép szemei
Odafenn ragyognak,
Sugárva lettek
A fölkelő napnak.

Jósága angyal lett
Isten közelében,
Úgy örülnek neki
Odafenn az égbent!....

Nincs hát miért sírom,
Nem halt ő meg nekem,
Csak átszellemült, hogy
Órangyalom legyem!....

Ozoray Árpád.

Halottak napján.

Halottak napja! Halottak emléke....

Az év háromszáz hatvanöt napja közül

van egy a halottak emlékének is szentelve,

melyet november elején ünnepelünk.

Talán alkalmasabb időre nem is te-

hetnék volna, mert az ekkor már rendsze-

rint borongó, hívós őszi idő legalkalma-

sabb a gyászra, a visszaemlékezésre,

sóhajra....

A letartott mező, az ékétől, virágaitól

megfosztott növényzet, a lehulló sárga le-

velek, szóval a kihalt természet oly meg-

ragadó képét tünteti elő a mulandóságnak,

a halálnak. A természet gyásza oly jól

illik össze az ember gyászával, tájdalmaival.

A kegyelet, melyet elhunyt kedveseink

iránt érzünk, leginkább ekkor nyer alkalm-

a a nyilvánulása.

Szép szokása az embereknek, hogy a

holtak napja előestéjén, mely a tulaj-

donképeni halottak emléke, seregestől

tódulnak a temetőbe. A város nagya, apa-

raja, mind elmegy oda leróni a kegyelet

adóját az elhunytaknak.

De hát kinek ne volna szerette a mely

sírban, kit ne fosztott volna meg a halál

valamely kedves lénytől, a kinek veszte-

ségét már nem pótolhatja semmi e földön,

kinek ne hervasztott volna már el a halál

öröm-virágaitól egyet-kettőt?....

Oh, a halál mindegyikünkötől rabolt el

valakit!

Korlátlan úr a halál, utai nincsenek

kimérve, arra megy a merre akar, nem

tarthatja vissza semmi sem, nem vonhatja

kérdőre senki sem; parancsol ártnak, szé-

génynek egyaránt. Rabszolgaként borul le

előtte a nagy, dicső, hatalmas; előtte meg-

ingog a királyok trónja, reszket a kunyhó

irányzat. — Bevétel: a városi fekvő javak jövedelme 40,082 frt 91 kr. — városi fekvő javadalmak 98,855 frt 84 kr. — rendőri jövedelmek 1655 frt 31 kr. — eszekező tőkék kamatai 34,449 frt 18 kr. — különféle jövedelmek 55,528 frt 59 kr. — Összesen kétszázharmincz három ezer ötszázhuszonkét frt 83 kr. — Kiadás: tisztviselők és szolgák fizetése 107,698 frt 45 kr. — igazgatási költségek 81,093 frt 48 kr. — iskolai kiadásokra 43,257 frt 44 kr. — jótékony segélyezésekre 6126 frt. — különféle kiadás 54,845 frt 10 kr. — Összesen: kétszázkilencvenhárom ezer husz frt 47 kr. Levonva az előirányzott bevételt, mutatkozik fedezendő hiány: ötvenkilenc ezer négyszáznegyvennyolcz frt 64 kr.

Ekkép állván a város vagyon-mérlege, sajnosan veheti tudomásul a város polgársága, hogy biz rossz a gazdálkodás, évről-évre hanyatlunk a deficit tatózó mélységébe. Tavaly az azelőtti 28% pótdót 2%-kal emelni kellett s mindamellett nem esékett a deficit, sőt lassan főlebb és főlebb szökik, úgyannyira, hogy a helyett, miként a pótdót lejjebb szállíthatnák, nagyon valószínű, hogy mindig magasabbra kell emelni.

A helytelen adminisztráció előbb-utóbb örvénybe dönti a város jöletét...

A költségvetés tárgyalásánál a következő főlászlások történtek: Fekete Mihály, a balokányi uszoda restaurálásáról szólva, azt mondja: nem helyes a tanács elterjesztése, mely a restaurált csak a szerződés letelte után kívánja fogatba vetetni, mert az előbb is megfőrténhetik. Ha az építkezés aprilban kezdődött meg, úgy az évre elveszne a bér, minthogy a fürdőidény már májusban veszi kezdetét s a munka ez időre még nem fejezték be, szóval rövid lenne az idő arra, hogy az uszoda elkészüljön s értékesíthető legyen. A szerződés értelmében bármikor hozzáfoghat a város az építkezéshez, csak legyen meg a terv és a költségvetés.

Azzal azonban nincs még elég téve, ha egy új uszoda létesítetik, hanem kívánatos, hogy a balokányi tó, ez a bizsós pocsolya kitisztogattassék, rendezessék s a körülötte elterülő tölz parkirozások s így egy kis „városliget” formáltassék a jelenleg elhanyagolt helyből. A tavat is lehetne ily körülmények közt értékesíteni. Tölre a „Pécsi koreselőző egyet” bérbe venné s fizetne érte 150-200 frtot. Tavaly kimondatott már az uszoda restaurálása s a mérnökség utasítva lön terv és költségvetés kidolgozására, de mindez ideig nem készült meg a terv. Ez nem szemrehányás akar lenni, mondja Fekete, mert jól tudja, hogy a mérnöki hivatal túl van halmozva teendőikkel; hanem annak a szükségességét bizonyítja, hogy a terv elkészítésére pályázat hirdendő. — Aidinger János tetszetősen tartja a tiszt ügyész előadását, de a kivételre nézve megjegyzi, hogy nem olyan könnyű az, mint a mérnök látszik. Míg az ügy a miniszteriumnál elintéztést nyer, ez maga bele kerül fél évbe. A mi a parkirozást illeti, erre nézve elmondja, hogy az ottani züenyös talajt fél kell előbb töltöni, megvárni a töltés rokkadását s csak azután lehet befásítani. Megjegyzni továbbá, hogy a földtölés folytán a forrás betemetetik; kérdés, hogy nem-e vész el ez által a víz? Ez iránt szakértők véleménye volna meghallgatandó. — Papp József helyesli Fekete Mihály indítványát, de csak a részben, hogy az uszoda minél hamarabb fölépíttessék; a parkirozashoz nem járul. — Különböző vélemények nyilvánulnak. Főispán a vitát megsokálva, befejezni kívánja. — Kiss József főlászlál s azt mondja, hogy a vitaközös hosszadalmasága onnét van, mert a bizottsági tagok a közgyűlést megelőzőleg alig 2-3 nappal kapják kezeikhez a közöltsé-előirányzatot; nem képesek kellőkép áttanulmányozni. Ezentúl a házszabályok értelmében, adassanak ki 14 nappal a közgyűlés előtt a közöltsé-előirányzatok, hogy mindenkinek módjában legyen az egyes tételekkel megismerkedni, akkor aztán kétségtől meg lesz könnyűe a tárgyalás menete. Végül Fekete indítványát el lön fogadva, mégis azon hozzátevéssel, hogy a parkirozás mikénti keresztültviteléről a tanács részletes tervet és költségvetést nyújtson be a közgyűléshez s csak azután fognak az ügyben határozni.

A városi rendőrk fizetés-javítás iránti kérénye kerülőn szőnyegre, Cziriák Ignác helyesli a fizetés-emelést, de csak azon arányban, a mint egyik vagy másik rendőr haladást tanúsít, vagy egyéb érdemeket szerez. Szerinte a rendőroket iskolázni s vizsgálat alá kellene venni. Bolgár Kálmán azt véli, hogy Pécsen a rendészeti viszonyok tarthatatlanok; nem felelnek meg a város igényeinek. A rendőri intézmény gyökeresen javítandó; a miért is ajánlja, hogy bizassék meg a rendészeti bizottság a javaslat megkésztésével. Bolgár indítványa a közgyűlés helyeslésevel találkozott s elfogadtatott.

Dr. D a e m p l Sándor előadja, miszerint a városnak rendkívül sok méltányos és jogos igényei volnának; de lehetetlen azokat teljesíteni, mert a budget kerete nem engedi. A tanács a város gazdasági helyzete fölött megelégedésnek ad kifejezést; holott a körülmények éppen nem kielégítők. A költségvetésben 59,448 frt 64 kr. deficit van jelezve, ez is óriási, csaknem kétszázbejz; voltaképen pedig ennél is

nagyobb, mintegy 68 ezer forint a hiány. Elmaradt a sátor-tábor költségeinek törlesztése. Így állván a város gazdasági állapota, valami új jövedelmi forrásról kellene gondoskodni. Ajánlja, hogy a bormérsi jogért bizonyos összeg pénz legyen a város. Ez minden bizonynyal jövedelmű lenne. Aidinger János válaszólag oda nyilatkozik, hogy Daempf téves alapon áll, midőn azt állítja, hogy több a deficit, mint a mennyi a költségvetésben jelezve van. A törlesztésről lévén szó, fölveti a kérdést, hogy kinek tartozik a város? megis adja rá a feleletet, hogy ömágának; tehát az ily tartozás nem képezhet deficitet. Aidinger szerint az nem különbség, ha valaki a bal zsebéből kivieszi a pénzt s a jobb zsebéből meg beteszi. Ebben tölétesen igaz van, hanem már az aztán más kérdés, ha a város törzstőkéjéből elvesznek, azon föltétellel, hogy azt évről-évre vissza kell téríteni s a visszatérítés évről-évre elmarad. Akkor elfogy a törzstőke s így a jobb zseb is, a melyből a balba tenni akarunk ki-fürrl, következéské a bal zseb is, a melyből a kiadás történik, üres lesz. Mi lesz akkor?

A regalejogra vonatkozólag Aidinger nem tartja méltányosnak, hogy a keres-márosoktól azért bizonyos összeg vétessék, azok amíg is eléggé meg vannak adóz-tatva. — Szép a méltányosság, de midőn a város jogos jövedelméről van szó, akkor sem Aidingernek, sem másnak nem szabad a város jövedelmét oda ajándékozni.

Végül a tanács utasítást nyert a regalejog mikénti értékesítésének tanulmányozására s javaslat-tételre. A költségvetés pedig úgy áttalánoságban, mint részletesen elfogadtatott.

Következett az új honvéddaktanya költség-töletének utólagos jóváhagyása. A költség-tölet csak — tizenkétezer forint. E tölságos adminisztrációs botlás nagy meglepetést keltett. D a e m p l Károly főlászlál s azt mondja, hogy nálunk egy idő óta megszokottá vált, hogy a város építkezéseinel az előre megszabott költségvetést mindig túlszarnyalják a tényleges kiadások. S ha még csak pár száz forint volna a különbség, nem volna okunk a panasza, de a midőn már egy építkezésnél 12 ezer forintot tesz a differencia, ez már veszedelmes hiba. Hogy e bajnak eleje vétessék, indítványozza, hogy minden nagyobb munkánál pályázat hirdettessek. Bolgár Kálmán is kikel a botnyós tévedés ellen s úgymond, hogy hasonló eset másutt fegyelmű eljárást vonhatna maga után. Aidinger meglepetően igyekezik a hibát, mondván: a mérnök nem római pápa, — tévedni emberi. Igaz, hogy gyaró az ember, de már ily tévedés semmi esetre sem tűrhető. Tagadhatatlan, hogy a mérnökség nagyon el van foglaltva, de ha elfoglaltsága miatt tervet készíteni nem képes, tegyen jelentést; ha pedig készit, az legyen olyan, hogy utólag ne kelljen több ezekkel pótolni az építkezési költséget, mert a fegyelmű eljárson kívül meg a kárterítést is nyakába varrhatják a mérnöknek.

Cziriák Ignác interpellálja a rendőrkapitányt, hogy van-e tudomása arról, miszerint a vámmal is szedetik helypénzt; továbbá bir-e tudomással azon visszaélésekről, melyeket a helypénz-szedők követnek el? — Lechner Gyula rendőrkapitány válaszólag kijelenti, hogy a szabályzat értelmében jogosítva vannak a helypénz-szedők a vámon belül helypénzt szedni, a mi pedig a visszaéléseket illeti, erre nézve megjegyzi, hogy a melyek tudomására jutnak, azok érdemében a legszigorubbant intézkedik. De nem is lehet a dolgot oly szigoruan venni, úgy mond, mert akkor jóval kevesebb bért kapna a város. — Tehát a bérloknak szabaddalom adatik a visszaélésekre. — Conducat! A válasz tudomásul vétetett s Cziriák azon kérésétől, hogy interpellációja tárgyalás alá vétessék s neki mód nyujtassék a visszaélésekről bizonyítékokat előállítani, eltiltetett. — Cziriák, mint halljuk, ez ellen felfolyamodni fog.

Gadó és tarsai kéri az eddigi országos vásárokhöz két új országos vásár rendezését. Fölhangzanak pro et contra a vélemények, végül szavazásra kerülőn a sor: a többség a vásár mellett volt s így a kérvény fölterjesztetik a keresk. ügyi miniszteriumhoz jóváhagyás végett.

Több kevésbé fontos ügy elintézése után, melyek között megemlítettük, miként Borsod vármegye közönségének a műbor gyártását tiltó törvény alkotása iránt az országgyűléshez intézett s e város közönségéhez pártolás végett intézett átirata azzal vételet tudomásul, hogy e város közönsége is ez ügyben feliratot intéz az országgyűléshez, a közgyűlés d. u. 1/4 órákor véget ért.

A fűtés- és szellőztetésről.

II.

Közl: Sirisaka Andor.

Fűtés alatt az egész által előidézett melegnek gyakorlati célokra való felhasználását értjük, közönséges értelemben a lakásoknak (iskoláknak) a hideg évszakok alatt történő megmelegítését jelöli.

Az időjárás viszonyaitól ellen védő lakások megmelegítése igen sokáig nagyon primitív módon történt. Mai tökélyét csak annak köszönheti, hogy a tüzelés az iparban oly általánossá és különbözővé vált, hogy az ott tett tapasztalatoknak és tudományos vizsgálataknak mellékes eredményeként kerültek ki a szoba-fűtési rendszerei.

A legrégibb időben épen olyan volt a tüzelési mód, a melyet az északi nomád népeknek még most is láthatunk. A tüzet vagy a földön, vagy előbbre haladottabbaknál egy magasabbra emelt köllapra rakták; a fűstöt a gnyóh fedelzetén alkalmasított nyíláson vezették ki. A zsidók és egyiptomiak, kisázsiaiak, görögök és rómaiak már többé-kevésbé mesterségesen épített fűtelökkel bírtak. Itt már üveg- és vas-ömlésztöket is használtak; de rácsal bírő, kéményes kemencék még ezeknél sem léteztek. A gazdag görögök hordozható fűtelöket is használtak; ennek előnye abban állott, hogy a fát szabadon égették el rajta, és csak a parázst és a tüzes kemencét hozták a szobába, hogy a kellemetlen fűst-öl megmeneküljenek.

A kürtök Európában csak a XII. században lettek általánosak. Ez eleinte egy kis toronyszerű toldalék volt az épületen, mely a fűstöt az egészen szabad tüzelyhelyből kivezette. Később a kürtő nyíl-ványa a tűz fölé húzódt, úgy hogy a fűst tökéletesen kivezetett. Ennek a szerkezetnek a tökéletesüléséből keletkezett a kandalló. A kandallók lényeges javításait Franklin és Rumfordnak köszönük.

A kandalló igen kellemes és általánosan kedvelt tüzelyhely, ott a hol kevés melegítéssel beérjük, igen észszerű is, mivel sok levegő ujul meg, tehát a szellőztetést is eszközöli. De nagyobb hideg roppant tüzelő-anyagot emészt és e mellett sem elégíti ki mindig. Nálunk, a hol időnkint igen kemény téllel kell szembezállnunk, a kandalló, melyből a tűz közvetlen sugárzás által melegít leginkább, nem igen járja; itt arra kell törekedni, hogy a drága tüzelőanyag minél tökéletesebben kihasználtassék. Ez a technikai tudomány egy-aga által éretik el.

A kályhák nálunk nem közvetlenül melegíti a tűz a szobát, hanem a kályhát melegítve s ez melegíti aztán a szobát. E szerint itt tekintetbe jő a kályha fel-telének nagysága és két lényeges alkot-része: a rács és a kürtő. Minthogy a tüzelő anyag csak akkor használtatik fel kellőleg, ha teljesen elég, gondoskodni kell arról, hogy kellő mennyiségű levegő vezettessék hozzá, és hogy a hasznavehet-len gázok eltávolíttassanak; azaz szükség, hogy kellő léghuzam hassa át a tüz-zelő anyagot. Ezt egyrészt előidézi a rács. A légvonat második tényezője a kürtő: egy a tűzbe vezetett magas eső.

Mint főmunka is mondók: a kályha a szobát akkép melegíti át, hogy a kályha körül lévő levegő megmelegszik, ezáltal kitágul és fölemelkedik mert könnyebb a hideg levegőnél, a fölemelkedett levegőt azonban nyomban hideg levegő helyettesíti, mely szintén megmelegszik. Ekkép szakadatlan keringés áll be, mely az egész tért lassankint egyenletesen bemelegíti. E légkeringés nélkül a szoba levegője alig volna átmelegíthető, mivel a levegő igen rossz hővezető.

A kályhák szerkezete igen kü-lönböző.

A kályhák készítésére fordított anyag majdnem kizárólag csak agyag és vas.

Az agyagkályhák igen kellemesek azért, mert nem sugározzák annyira a hőt, mint a vas; azért a szoba mérséklete egyenletesebb; nem hűl ki oly hamar, mint a vas, és így a szoba a tüz elalvása után 1-2 óráig még meleg marad.

Leginkább elterjedettek a Delaroché-féle, a Volpert, a Rist-Kuster-mann-Meidinger-féle és a Friedlandi vaskályhák.

(Folyt. köv.)

Milyen telünk lesz?

Itt az ősz. Az emberek ilyenkor már találgatni szoktak, hogy milyen lesz majd a tél. A szeptemberi szokatlan meleg napok, a tartós szép időjárás, de az egész nyárnak lefolyása az általánosan uralkodó nézet szerint zord télre engednek következtetni. Azt mondják ugyanis, minél enyhébb a tél, annál hidegebb a nyár és minél melegebb a nyár, annál hidegebb a tél, vagy megfordítva, minél szigorubb a tél, annál szebb a nyár, és minél hűvösebb a nyár, annál gyengébb a tél. Az idei nyár elég meleg arra nézve, hogy hideg, zord telet várjunk. Ámde a dolog nincs egészen így. A tapasztalat, mint azt Hellmann német meteorológus bizonyítja, ellenmond ez általános nézetnek. Sem az egyik tétel, sem a másik így meg nem áll, sőt a múlt idők épen az ellenkezőről tanuskodnak.

A két év előtti (1883-84.) nagyon enyhe tél az említett tudóst arra bírta, hogy az 1719-ik évtől az 1884. évig meg-levő berlini meteorológiai észlelésekből kitassza az enyhe telek jellegét. E másfél századnál hosszabb időről való feljegyzésekből az derült ki, hogy amaz általános nézettel ellentétben, a mely szerint enyhe telet rendszeren hűvös nyár követ, minél enyhébb valamely tél, annál nagyobb a valószínűség, hogy azt meleg nyár fogja követni. A tavalyi nyár igazolta azt a következtetést, mi Hellmann megint arra bírta, hogy hasonló módon vizsgálja meg az 1719-től lefolyt nyarakat és kutassa: minő befolyással voltak azok a rájuk kö-vetkező tél hőmérsékletére.

1719 óta Berlin 52 meleg nyarat élt át, vagyis olyant, a melynek közepes hő-mérséklete mind a négy hónapon (június, július, augusztus, szeptember) vagy csak három keresztül a normális hőmérsékle-

ten felül volt. Körülbelül 3 évre esik tehát egy meleg nyár, mi semmiképen sem akarja azt jelenteni, hogy ez bizonyos meghatáro-zott időközökben tér meg-meg vissza; sőt az adatok azt mutatják, hogy inkább esopotosan szoktak fellépni, mert 52 eset közül 31-szer volt két egymástán következő nyár nagyon meleg. A mi a meleg nyarak lefolyását illeti, a rájuk következő őszre és télre, úgy arra lehet számítani, hogy az öt hónap (október, november, december, január, február) közül három igen enyhe lesz, mely valószínűség, a november hónap kivételével, minden egyes hónapra nézve egyaránt áll. Az oly nyár után, a mikor júliusban, augusztusban és szeptemberben igen nagy meleg uralkodik, nagyon valószínű, hogy oly tél következik, a melynek decemberje és februárja me-leg lesz, a január hónap ellenben hideg. Az összes eshetőségeket tekintetbe véve, az adatok arról tanuskodnak, hogy meleg nyár után eddig legalább, mindig legke-vesebb két enyhe tél hónap következett.

A múltból tehát a jelenre következtetve, az időre inkább enyhe, mint szigorú telet várhatunk. Hogy a jóslás meny-nyiben teljesül, azt majd csak jövő év március havában fogjuk biztosan megmondhatni.

Egyleti élet.

A helybeli „Polgári Kaszinó” folyó évi október hó 25-én délután 5 órákor tartotta meg rendes évi közgyűlést s csak ötórminnek adhatunk kifejezést akkor, a midőn egyuttal konstaltjuk, hogy a gyűlés a szamosan megjelent tagok és érdeklődők osztatlan figyelmé mellett folyt le. Hogy lapunk t. olvasói az alig megalakult s már is megismosodott s társadalmilag már is jelentékeny tényezővé vált egyesület közgyűlésére lefoglalásról tudomást vegye-nek röviden a következőket jegyezzük meg.

Elnöki megnyitó után Konkoly Ágoston egyesületi I. titkár a kaszinó egész évi ténykedéséről s annak eredményeiről tá-radságosan egybeállított adatairól szőlo-hosszas jelentést olvasta fel. Ezen jelen-tésből tudjuk meg, hogy a lefolyt év fo-lyamán egy rendes köz- és 21 választmányi gyűlés tartatott. Rendezett a kaszinó a tél folyamán egy táncmulatságot, kert-meg-nyitót ünnepelt és csak a múlt hetekben egy kitűnően sikerült disztekézést. A ka-szinói könyvtár is mindinkább gyarapodik, bár tagjai számahoz képest annak tartalma még mindig elenyésző esekély — mind-össze 407 művet foglal magában, legna-gyobb részt a szépirodalom teréről vett régiebb és újabb regényeket. Az egylet a következő napi, szépirodalmi és éleza-lapokat járhatja tagjainak szórakoztatására: „Egyetértés”-t, „Nemzet”-et, „Pesti Napló”-t, „Figyeltség”-et, „Pester Lloyd”-ot, „Neu Freie Presse”-t, „Pécsi Figyelő”-t, „Pécs”-et, „Fünfkirchner Zeitung”-ot. „Vasárnapi Újság”-ot, „Ország-Világ”-ot, „Bolond Is-tók”-ot és „Veréb Jankó”-t.

Számlát pedig az egylet 1885. év fo-lyamán a közgyűlésig 320 tagot. Elhalt s elköltözött 34, van tehát a kaszinónak jelenleg 286 tagja.

Bevétel volt 3291 frt 25 kr. Kiadás pedig 3252 frt 06 kr. Pénztári maradvány tehát 39 frt 19 kr.

A kaszinó jelenleg a vagyon mérleg szerint 976 frt 52 kr. tiszta vagyonnal rendelkezik.

A titkári jelentés tudomásul vétele után a tisztikar választása következett: Elnökül közfelfüggetléssel Hartl Ferenc választottat. Választás után lettek: Igazgatóvá: Jilly Alajos; I. titkárra: Konkoly Ágoston; II. titkárra: Szigriszt Lajos; pénztárnokká: Gebhard Ferenc; ellenőr: Meisner Imre; könyvtárnokká: Deutsch Kornel; ügyész: Dr. Toldy Béla. A választmány következő tagokból áll: Aidinger János, Barnaky Gyula, Bogay Pong-ráz, Böhm C. F., Böhm Manó (gondnok), Czenger Károly, Daempf Károly, Dobro-zsenszky Mátyás, Haksel Emil, Hegedűs Imre, Hegedűs Károly, Kammermayer István, Lauber Rezső, Lechner Gyula, Martelet Ágoston, Pertl Antal, Ráth Mátyás, Ratkovics Ferenc, Repies Vincze, Ruvald Alajos, Skaritz Nándor, Schlanek Imre, Szigriszt János, Szigriszt József és Sziklay Gusztáv.

Úgyancsak a közgyűlés folyamán egy valóban nevezetes momentum is fordult elő, melyet elhallgatnunk lehetetlen. A volt választmány kezdeményezése folytán ugyanis szóba került, hogy az egyesület vegyen, vagy építsen magának házat s hogy ez eszme mily páratlan lelkesültséggel karolat-tott fel a jelenlévők által s mily áldo-zatkészséggel, kitűnik onnan, hogy az ér-zésből szerkesztett felhívási és aláírási iv-ot nyomban köröztetvén, rövid 2 óra alatt 2000 frt jegyeztetett alá.

Az egyesület ugyanis egy a város lehető központján szándékoznék házat, avagy telket vásárolni, mihez legalább is 25-30000 frtra volna szükség. Ezen nem épen kicsiny summat 1000 drb 25 frtos részvény kibocsátása által vélne beszerezni. Részvényessé nem tagok is lehetnek s részvényjegyzések már most is történhet-nek Konkoly Ágostonnál.

Valószínű a szép eszme mielőbb, mi kitartást kívánunk a derék egyesület e tervéhez s adja Isten, hogy mához két évre (legalább) már a saját helyiségében fejezhessük be Karneval herczeg diadal-menétét.

Kulönfélék.

— **Mindenszentek és a halottak napját** —
őségi szokás szerint az idén is megünne-pelük városunk ajátos hívei. Vasárnap dél-előtt a mindenszentek kápolnájában három szentmise és két prédikáció (horvát és magyar), délután pedig litánia fog tartatni. Este 6 órákor a temető kápolnájában lesz egyházi szónoklat s utána áldás. November 2-án (hétfőn) ugyancsak a köz-sírkerti ká-polnában több mise és délután litánia lesz. Halottak előestéjén szokás szerint az idén is rendeznek kivilágítást egyesek a meg-holt hívek tiszteletére. — Ami a két nap történeti eredetét illeti, a krónika ezeket jegyezte fel: Már a IV. században tartot-tak a görögök minden vértanuk és szentek közös ünnepét a pünkösdtől utáni első vasár-nap. A nyugoti egyházban később kezdé-ték e napot ünnepelni. Az egész kat. egy-házra csak a IX. sz. közepén terjesztet-ték ki ez ünnep, s III. Gergely pápa május 12-ikéről november 1-re tette át. Ezen ün-nep a szentek egységén alapszik, hogy a kiknek nincs külön ünnepjük, az azok iránt való tisztelet és szeretet emléké-re van e nap szentelve. — A halottak napja pedig a kath. egyház nov. 2-iki ünnepé, hogy imák által a lelkeknek a tisztító tűz-ben való szenvedését megrovidítsék. Ez ünnepet 993-ban O d i l o elugyi apát hozta be.

— **Novemberi előléptetés a honvédség-nél.** A király esabai Horváth Béla alez-redest, a baranyai 68. zászlóalj parancs-nokát, továbbá mekilaki és onddói Laky Károly alezredet, a 8. luszárezered pa-ranesnokát ezredessé léptette elő.

— **Meghívás.** A „Pécsi szőlősgazdak egyesülete” f. e. november hó 8-án (vasár-nap) d. e. 11 órákor a városház közgyűlési termében rendes évi közgyűlést tartja, mely gyűlésre az egyesület tagjai meghi-vatnak. Tártyák: 1. Evi jelentés. 2. Tiszt-újítás. 3. Indítványok.

— **Nyugalomba lépés.** Mihályfí Viktor pécsi m. kir. adóhivatali ellenőr egészségi tekinetből november 1-én nyugalomba vonul.

— **Tűztöltési kísérlet.** Brandt Vilmos és társának tűztöltő-anya-a annak a tűz-oltás körüli használhatósága vasárnap mu-tatottat be városunk közönségének. A tűztöltési kísérletnél jelen volt Jeszenszky Ferenc, Baranyamegye alispánja, Lechner Gyula városi rendőrkapitány, Majoross Imre városi főjegyző, Vasszary Gyula r. alkapitány s a hírlapírók egy része. A ki-sérlet nagyszerűen sikerült. A buzatér nagy néptömegetől körülvezt s kötéllal ke-rített köröndben volt egy kisebb s egy nagyobb maglya föllállítva, ezenkívül egy med-rben mintegy két hektoliter kátrány. Középen két hordóban volt a tűzöltő anyag, a közelben egy kis tűzfészekendő. Meg-lepő látványt nyújtott, a mint a meggyuj-tott kátrány hatalmas lángoszlopokat lö-velt s egy pillanat alatt eloltatott a pár víztömlőre való preparátum által. Halon-lop-ék a csudaval hatásos volt a maglyák eloltása. Par perc s a bösz lángok el-fojtattak. Szamos apróbb kísérlet történt még, melyik mindegyike a preparátum rendkívül hasznos voltáról tanuskodott

— **Igali könyve francia nyelven.** A mint a Montpellierben megjelenő „Veloce-man” című francia sport-lapban olvassuk, Igali Svetožar „Budapesti Belgradig” című műve újkörk francia fordításban fog megjelenni. Stevens Tamás és Igali Svetožarnak a magyar kiadásban megje-lent esinos kiállítás arczképe annyira meg-tetszett a francziáknak, hogy az idézett sport-lap azt legközelebb 400 példányban fogja kiadni.

— **Leány-vásár.** A kis-térben levő zug-kavémérés tulajdonosa, Seidner Zsig-mond már több éve kereskedik leányok-kal; most az egyszer azonban rajtavesztett gyalazatos üzérkedésén. A rendőrség hosz-sabb idő óta figyelemmel kísérte a lelki-ismeretlen ember minden mulatlatát, de sikerült neki mindekkoraig kitérni az igaz-ság büntető keze elől. A napokban egy Elter Anna nevű, mindszenti leány ké-pezte alku tárgyat, s midőn már megköt-tetett a vásár, betoppant Pintér rendő-rőrmester s letartóztatta a gonosz kompá-niát az áldozattal együtt. A rendőrség azonnal kihallgatta a bűnösöket, kik ele-inte konokul tagadták, később azonban töredelmes vallomást tettek. A rendőrség az ügyet áttette a kir. ügyészséghez.

— **Város-liget Pécsen.** A hétfői vá-rosi közgyűlésen szép ábrándokat hallo-tunk. Milyen szép lenne, ha a balokányi tó kristály viz tükörre válnék s a környé-kén százasos plátánok terjesztenék szét árnyas lombjaikat az alatt elterülő díszes virággyakra, pázsit-szőnyegre s kellem-e sen szórakozó közönségre?... Szinte lát-juk már díszes város-ligetünket, benne a állatkertet s Miss Corát, a mint a városi zenekar kísérlete mellett dugdossa fejét az orosz lányok tatózó szájaiba. Főlségek! Mindössze csak az a kár, hogy ez pusztá-alom. Nagyobb s éteőbb szükségletei vannak a városnak, mintsem hogy város-ligetre áldozhatna tízezereket.

— **Hymen.** Vissy Pál siklósi aljárásbórhétőn jegyezte el öz. Vessely Ferencnének szép, kedves és művelt leányát: Vilma kisasszonyt.

— **Szent beszédek.** Jozgits János fiatal, türekvő s szép tehetséggel lelkész, pécsbeli városi plébánián kaplan „Ünnepnap-i szent beszédek” című, jeles egyházi szónoklatokat tartalmazó műve a napokban hagyta a sajtót. A esinos kiállítású füzet

ifjú Taizs József, előnyösen ismert nyomdájában készült a 1. árt 1. 25 kr. Kapható Valentin K. könyvkereskedésében.

— **Zene-estély.** A pécsi zene-egylet a Scholz-féle szerszámokban f. hó 30-án az egyelőrt pártoló tagjai számára ez idei V-ik zene-estélyét tartotta. Műsorozat: 1. Concert Polonaise Strauss I. 2. Nyitány „Tell Vilmos” című operából Rossini G. 3. Rosina keringő „Rosina” című operettből (először) Genée R. 4. „A Savajard álma” ábránd (először) 5. Hangverseny darab (klarinettre) először, (előadta Fischbach) Weber C. M. 6. Nyitány „Rienzi” című dalműből Wagner R. 7. „Visszaemlékezés” mazurka (először) Lohr V. 8. „Stambuch-blätter” egyveleg (először) Komus L.

— **Egyleti élet.** Közeljövőben a téli idény, a pécsi kath. legényegylet is mutat eléltelt magáról. A szokásos esti tanítás a napokban veszi kezdetét. Ez évben Vörös Mihály, Streicher József és Dobrá Imre fogják az elemi tantárgyakat előadni. A téli felolvasásokra is megtehető az előkészületek. Rézbányay J., dr. Kohárics Károly, Streicher J. és Vécsey J. fogják a télen felolvasásokat tartani.

— **Panasz.** Megbízható személytől azon panaszot vettük, hogy a plébánia-utczában lakó Paxi honvéd dandárparancsnok lakása előtt sétáló dísz-őr elfoglalja a gyalogjárdát s így az arra járó-kelő községeket leszorítja a kocsintra. Az ily szokás — nálunk nem szokás. A gyalogjárda nem az őr részére készített, hanem a nagy közönség használatára. Tessék ezt a Marshaknak tudomásul venni és a gyalogjárdáról — letérni.

— **Verner Ferencz,** helybeli kir. törvényszéki bíró — mint a fama hirdeti — nyugdíjba fog helyeztetni. — Debnisset pridem!

— **Nyers Lajos,** fog ügyvéd, többrendbeli sikkasztási büntény és vétség miatt 5 évi börtönrre és 10 évi hivatalvesztésre s a politikai jogok gyakorlásának feltételezésére, kár és költség megtérítésére lett elítélve. — A kár 2000 frtot meghalad. Eltét fellebbezett, egyszerűsindn fogházba vezettetett.

— **Színházi műsor.** Nov. 1—15-ig. Vasárnap 1. Molnár és gyermeke. Hétfő 2. Szűnet. Kedd 3. Chatou kastély. Egy új-kori nevelő (először). Szerda 4. Az arany pók. Csütörtök 5. Chatou kastély. Egy új-kori nevelő. Péntek 6. Szűnet. Szombat 7. Rozina (először). Vasárnap 8. Czigány princez. Hétfő 9. Rozina. Kedd 10. Rozina. Szerda 11. Fekete gyémántok (először). Csütörtök 12. Fekete gyémántok. Péntek 13. Szűnet. Szombat 14. Rozina. Vasárnap 15. Falurössza.

— **Komáromy Tivadar,** hird plébános, ki 1883-ban Pécssett rózsáért nagy díszokmányt, 1885. évi júniusban az országos kiállításra, ugyan rózsáért, nagy érmet nyert, — a folyó hóban az orsz. gyűmölcs-kiallításra felküldött 17 faj almaért, 10 faj körteért, 4 faj dióért, ritka nagyságu birskörteért, kettő szilva-aszalványért és laponyaért ismét nagy érmmel jutalmaztatott. (Megérdemli, hogy élete rózsás és örömköhen gyűmölcsöző legyen. Szerk.)

— **Szegárdi új plébános.** A vallás-és közoktatási miniszter, mint kegyúr a szegárdi belvárosi plébániára a megyés püspök előterjesztésére Hanny Gábor paksi plébánost, Tolnamegye birtokos osztálya és értelmiségének jelöltjét nevezte ki. Meltán illette meg e derék férfit az elismerés, mert mint tetőtől talpig gavallér, felvilágosodott szellem, kinek nem es emberbaráti és hazafias érzelmek nyilvánult mindenhateteiben — a hivatalokat leghivatottabbikba atvenni a dícsült Boesor öröket. Lobogtassa magasan mint központi plébános Tolnamegye büszke lobogóját, s érezze azt melegen, hogy a hazafias glóriája csak a megye fejlődéséért küzdő szegárdi plébános homlokát, dícsíti meg. Öszinte üdvkivánatunkat! Aldja meg a magyarok Istene munkájában!

— **Halálozás.** Deutsch Lipót a mohácsi kerület országgyűlési képviselőjét súlyos csapás érte, atyja Deutsch Ádám, a mohácsi takarékpénztár igazgatósági tagja, e hó 22-én este 7¹⁰ órakor hosszas szenvedés után 72 éves korában elhunyt. Mohács az elhunynak egyik régi, derék és köztiszteletben álló polgárát veszítette el. A föld hantja legyen könnyű a boldogultnak; nyugodjék békeben! — German J. József m. k. pénzügyi fogalmazó, ki tanulmányait Pécssett végezte s itt hivatalnokoskodott s innét Balassa Gyarmathra helyeztetett át, már hosszabb idő óta mellhájban szenvedett. Üdlést keresendő, fivéréhez ment Germán János plébánoshoz Sumonyba, hol felgyógyulást helyett halál várt rá. F. hó 29-én este 11 órakor 27 éves korában kisenvedett. Temetése ma szombaton déltán lesz.

— **Védőtölts hitelesítése.** Folyó hó 14-én történt a mohács-kölködi védőtölts és a lipódl-lancsnki vadvizek levezetésére szolgáló árok szabályozására vonatkozó munkálatok hatósági megsemmelése és felülvizsgálata. A megyei hatóság részéről megjelentek: Jeszenszky Ferencz alispán, Sey Lajos szolgabíró és Jeszenszky Gyula segédszolgabíró; az államépítészeti hivatal részéről: Blum Gyula állami főmérnök; az érdekeltség részéről és ugyan a püspöki irodalom képviselőitében: Hinka László püspöki jogtanácsos; Mohács város képviselőitében: Bubreg Ferencz bíró, Kész Pál albíró, Deutsch Lipót, Luiszer Viktor, Toldi József, Palkovics Ivo, Kanizsai Mi-

hály, Bűröcz János stb. városi képviselők; Kölked község részéről: a községi bíró néhány esküdt-társával; végül Novák László működő mérnök s a vállalkozók. A megyei alispán a szemle tárgyát röviden előadván a megyei küldöttséget az érdekeltségek képviselői kíséretében előbb a vízlevezető árkot vette szemle alá a Hölzteltéle gőzmalomtól kezdve egész a Kölked mellett épült szilipig, mely szemle az egész délelőtti vettte igénybe. Déltán a védőtölts vétetett szemügyre. Mind a védőtöltsnek, mind az árokszabályozási munkálatoknak a vállalkozók által készített része (a Mohács városi és püsp. uradalmi birtokok hosszában), mely az államépítészeti hivatal közbenjöttével már megelőzőleg szakértőleg felülvizsgáltatott, a küldöttség által is tervszerűleg, kiváló pontossággal és kifogástalanul létesítettnek s azért rendeltetésének teljesen megfelelőnek találtatott. Miután a töltés és vízlevezető ároknak Kölked község batárán elvonuló és a kölkediek által házilag készített része mérnökileg felvéve és szakértőleg felülvizsgálva ninesen, utasítottat Kölked községe, hogy a szükséges mérnöki felvételt és lejtésmérezést minél előbb eszközöltesse, mert ezen rész hitelesítése csak annak megtörténte után fog eszközöltetni.

— **Az ország cizmere.** Az országos ezimer használatát körül számos visszaélést tapasztalhatók. Rábígyesitk minden bódéra és lim-lomra, ami nem egyezik össze annak magasztos jelentőségével. Emiatt az országos ezimer használatosága tárgyában a belügyminiszter újabb rendeletet boesatott ki, melyben meghagyja a hatóságoknak, hogy jövőre e tekintetben csak gondos nyomozás alapján tegyenek ajánló véleményyt, ha tudniillik meggyőződtek arról, miszerint a folyamodó szakértő véleménye szerint is érdemes a kitüntetésre. Okot e rendeletre az adott, hogy némely hatóság olyanoknak is javasolta az engedély megadását, kik erre sem üzletlik terjedelme, sem az általuk előállított cikkkek minősége alapján érdemesek nem voltak.

Színészlet.

— Szombaton „Czigány princez”. — Vasárnap: „A tölts lény”. — Hétfőn: „Arany pók”. — Keddén: „Czigány princez” (ismétlés). — Szerdán: „Vájljnk el”. — Csütörtökön: „Kornevilli harangok”. —

A közönség még mindig gyéren látogatja a színházat, pedig már itt volna az ideje, hogy fölkarolja szüntársulatunkat s részesítse meleg pártfogásában, melyet méltán megérdemel. Színészeink már belemeglegedtek a játékbá. Csak a közönség, az a közönség nem akar melegedni, — hideg mint a jég.

No de hisszük, hogy a mi késik, nem mulik. Szombaton és vasárnap meg ugyan telt ház, de bezzeg az egész alatt kongott. Szombaton Szigeti József „Czigány princez” című „történeti szimű”-nek csüfolt szenzációs czigány-komédiája került színi. A budapestieknek tetszik, a pécsiek azonban ellehetnek nélküle. A mi a darab előadását illeti, erre nézve elismeréssel mondhatjuk, hogy igen jól sikerült. Szereplők nagy igyekezetet tanusítottak s élénk, gazdag humoru játékkal meg-megnevettették a közönséget. Püspöki knpléi nagy hatást keltettek. Taps és éljenzés volt bőven.

Vasárnap „A tölts lény” adatott amolyan „vasárnapias” keretben; az összevágásához sok szó fér, mindazonáltal némely részei fölött jól mulatott a közönség. A főszerep Kissné kezében volt, kinek az a szerencsés oldala, hogy dalait inkább tetszős modoru előadással kíséri mintsem énekl, innét az a sürti taps, mely majd minden énekszáma után fölhangzott. Deák Pál szép Baudi volt s a „Banatossan zeng a madár” kezdetű dalt érzéssel énekelte. Püspöki Misóban, Mezei Borbolyában gyakran megnevettették a közönséget.

Hétfőn „Az arany pók”-ot láttuk. Schönthan ez újabb bohózata oly gazdag komikumban s helyzeti oly szellemesen vannak állítva, hogy valóban méltó párja a „Sabinnók elrabloltatása”-nak. A kevés számú közönség mind végig kacagta s néhol hahotával kísérte a darab menetét. Az érdem első helyen Mezei t illeti, ki Hüntling szerepében kitűnő volt. Annyi természetességgel, annyi kedéllyel játszott szerepét, hogy a közönség egy percze sem döcczent ki a játék illúziójából. Mintha csak valóságot s nem színjátskót láttunk volna. Igen dícséretesen működtek közre: Püspöki Réthei, Gálosiné, Latabárné, Kövesi. Keddén a „Czigány princez” ismételtetett.

A szerdai előadás némileg az újdonság ingerével bírt, nem azért, mert Sardou remek vígjátéka „Vájljnk el!” került színi, hanem mert Cyprienne személyesitőjében új szereplőt láttunk. Mészáros Ilka hosszas pihenés után ez estén lépett föl először kedvence szerepében. A bemutatató előnyére volt: szép megjelenés, kedves, mondhatni bebizelgő hang-organum, eleven kedély, a természetnek egy adományai, melyek sok tekintetben segélyere vannak a rutinírozott színésznőnek. Alakítása ugyan nem mondható tökéletesnek, minőt a pécsi közönség az előző Cyprienne-ektől látott; de sok újat, eredetit mutatott, mik viszont az ő érdemei. Magáról az előadásról szólna először az ügyes rendezést kell kiemelkedni, aztán Réthei t illeti az elismerés a gondosan és finoman kidolgozott alakításért Adhemár szerepében. Csak

a halk beszéd ellen van kifogásunk, mely — kivált az olyan üres házban, mint milyen azon estén tárogott — sokszor egészen elmosódik s némely részeiben élvezhetlenné tette a különben figyelemre méltó előadást. Toldy Des Prunelles-nek minden csinját-bíját tudta, csak a szerepét nem s így a 3 felvonás meglehetősen hatástalanul tñtt el a közönség szemei előtt.

Csütörtökön operett-előadást volt. Színi került a kedves zenéj „Kornevilli harangok” című „örög” — de még mindig „vonzó” operett. Ez este láttuk a a tarsulat operett-személyzetét. Ma hallottuk először énekelni Pichler Jusztit és Gálosi Jánost, utóbbit ugyan már ismerjük egy fellépéséről, még a tavaszról, midőn Arányi átutazott Pécssett; akkor azonban nem oly szerepben láttuk, melyben tehetsége próbára lett volna téve. Grenisó szerepében ugyancsak nagy feladatot várt rá. Egyike a legnehezebb operett-parthiéknek. S a várakozásnak, melyet a pécsi közönség a tenoristákhoz szokott fűzni, elég sikerrel felelt meg. Tagadhatatlan, hogy kissé gyenge a hangja, de igen ügyesen tud vele banni. No de feledtetni hangjának némi gyengeségét élénk játéka, esinos, rokonszenves alakja. — Pichler Jusztin megérzik, hogy most hagyta el a színi képezdét, hogy most lépett először színpadra. Abból azonban legkevésbbé sem következik, hogy nem válik belőle jó színész. Most még a kezdet nehézségeivel küzd, no meg a lampa-láz is bántja Szorgalma, úgy látszik van; hanganyaga meglehető, lide, tiszta, esengő, az alsó regiszterre azonban kötött; koloratúrái szép iskolázottságra vallanak; a modorosságról, izléstelen felső-tesztázásáról azonban okvetlenül le kell szoknia. De még valamit! Szerpelet szerepe nem az ő temperamentumához való. Játssza volna inkább Zsermént. — Deák Pál (Hanri) igen jó volt. Kellemes, esengő baritonja betöltötte színházunkat s kellemes élvezte ter nyújtott a közönségnek. Egyre azonban figyelmeztetjük, hogy legyen kissé könnyvedbb, élénkebb, hajlékonyabb mozgásközben. Testtartása, különösen feje állása — túlságosan merev. Mezei (Gáspár) alakítása, noha nagy fenn sok kívánnivalót, elég gondos és művészi volt. Bodrogi jól játszott a városbíró. Kissné (Zsermént) hamisan énekel s meg kell még jegyeznünk, hogy ez a szerep nem is neki való. A karok kitűnők.

Irodalom.

— **A Magyar Háziaszony.** Az e cím alatt Budapestre megjelenő házastársi, gazdasági és szépirodalmi hetilap, mely a magyar gazdasági orsz. egyletnek hivatalos közlönye. Csisz-Ugróci Ida asszony teljes szerkesztő vezetésével mellett igen hasznos közlönye a gazdaságyonoknak. Tartalma változatos, tanulságos és érdekes. Előfizetési ára évre 6 frt, félévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr., egy hónapra 50 kr. Előfizetheti legelőszérűben postautalvány által, cizmeze a „Magyar Háziaszony kiadóhivatalához, Budapest, Váci körút 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz eke-kér — legelőszérűben levelezőlapal — fordulnak.

— **Felhívás előfizetésre.** „A magányból” lesz a címze új verskötetemnek, mely még ez ősszel fog megjelenni. E könyv nagyrészt az „Ifjúságom” című gyűjtemény megjelenése óta írt költeményeimet fogja tartalmazni, de lesznek benne oly művek is, melyeket mint nem egyéni, vagy a végső simításom még át nem esett verseket első kötetembe föl nem vettem. A mintegy 10 ívre terjedő, nagy díszszel kiállított kötet december elején fog megjelenni s egy fűzött példány előfizetési ára 2 frt, díszkötésű 3 frt. Gyűjtemék 10 előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálók. Az előfizetési pénzeket, illetőleg megrendeléseket kérem cizmeze (Kassára) megelőző beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok száma fölött tájékozódva legyenek. Kassa, 1885. októberben. Reviczky Gyula.

— **A tolnai fu.** „Az Egyetemes Regénytár” ez állatból, melyet a Singer és Wolfner cég indított meg, vettük a harmadik kötetet, mely Mikszáth Kálmán „A tolnai fu.”-ez új elbeszélést tartalmazza. A magyar olvasó község sokkal jobban ismeri és kedveli a jeles író, semhogy külön ki kellene emelnünk, hogy irodalmunk ismét szikrázó humorral írt, elejétől végig érdekes, zamatos művel gyarapodott. Meg kell azonban említenünk a mű megjelenés módját, mely szerencsésen újított képez könyvpiacunkon. A nevezett vállalat ugyanis tíz ívre terjedő köteteket közöl, melyek csinosan bekötve, ötven kr. ával árulataknak és ezen ár mellett a vállalat kiadványai oly példányzámokban kerülnek a közönség közé, melyek nálunk nem közönségesek. Így pl. Mikszáth elbeszélése néhány nap alatt több mint háromszor példányban kelt el. A vállalat illyformán a magyar írók műveinek az addiginél jóval jelentékenyebb olvasókört fog hódítani és fordított regényeivel a hazai könyvpiacról le fogja szorítani a hasonnevű német vállalatokat, melyek ott nagy elterjedésnek örvendtek. Az „Egyetemes Regénytár” új kötet Mikszáth elbeszélésén kívül Welten Oskárnak egy vig novelláját tartalmazza.

Gabona-árjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1885. évi október hó 24-én tartott heti vásárról.

Buza	) jó	7	frt	30
	) középserű	7	—	10
	) legalábbvaló	6	—	80
	) jó	6	—	10
Kétszere	) középserű	5	—	80
	) legalábbvaló	—	—	—
	) jó	6	—	—
Rozs	) középserű	5	—	80
	) legalábbvaló	—	—	—
	) jó	6	—	40
Árpa	) középserű	6	—	20
	) legalábbvaló	—	—	—
	) jó	6	—	80
Zab	) középserű	6	—	50
	) legalábbvaló	5	—	20
	) jó	—	—	—
Kukorica	) középserű	—	—	—
	) legalábbvaló	3	—	90
Széna	) —	—	—	—
Szalma	) —	1	—	25

Nyilt-tér.)*

Megjelent

Pécs-baranyai

nagy képes naptár

ára 30 kr.

Pécsi kis képes naptár

ára 18 kr. Kapható

Traub B. és társa

könyv és papirkereskedésben

Pécssett. 341. (10—1)

Különféle előjegyzési, fali, gazdasági és tárcza naptárak dus választékban.

Nálunk is nagyon kapos.

Uj Szent Anna. (Magyarország.) Tisztelt uraim! Mult hó 4-én kelt becses soraira válaszul örömmel irhatom, hogy Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsinat makacs székrekedésem ellen a legjobb sikerrel használtam s kérem sziveskedjék a kitűnő labdacskból még két dobozot küldeni. Szívesen ragadom meg az alkalmat, hogy e jó háziaszt mindenkiük ajánljam. Tisztelettel Steiner Lambert.

A vételkor mindig meg kell győződni, hogy a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsinat mindenik dobozán (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) rajta van-e cizmegyűl: a fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása, minden más fajta csomag visszautasítandó.

*) Ezen rovat alatt megjelent-kért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

NAGY FERENCZ,
lapfajladonos.

KIS JÓZSEF,
felfelős szerkesztő.

VÁRADY FERENCZ
főmunkatárs.

Hirdetések.

T. cz. anyák figyelmébe!

Alolirotnak van szerencsém tudomásra hozni, hogy

a női ruha

alaprajz, mértékvtél és szabászatnak alapos oktatást adhatok. Saját tapasztalataim és azon rendszer elajátítása által, mely az idei budapesti országos kiállításon haladásért ki-tüntetésben részesült, azon helyzetben vagyok, ezen rendszer szerinti ruhakészítést egy hó alatt tökéletesen betaníthatni.

A tandij csak 10 frt.

Oktatás adatik a házban vagy kívá-natra a házon kívül ugyszintén a vidéken is. A t. cz. közönség kegyes pártfogá- saért esedez

Novák Mária
Pécssett, kiimó-utca 30 sz

347. (3—1)

Ház és szülő eladó!

A Mária-utczában a 31. sz. uj ház, és az aranyhegyben egy hold és 158 □öl nagyságu jó karban álló szülő, prsházal együtt, szabadkéz-ből eladó.

285. (0—12)

Értekezhetni Nagy-Flórián utca 16. sz. alatt lakó tulajdonossal.

A LEGJOBB

SZIVARKA-PAPÍR

A VALÓDI

LE HOUBLON

francia gyártmány

CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN

Utánzóktól óvakodni!

Ezen papír dr. POHL J. J. dr. LUDWIG R. és dr. LIPPANN R. uraktól.

a bécsi egypettem egypettét tanárától a legmelegebben ajánlatik és pedig kitűnő minősége és tökéletes tisztaságánál fogva, továbbá mert semmiféle, egészege drátalmas anyagot nem tartalmaz.

500 ARTICLES

HOUBLON

CAWLEY & HENRY

PARIS

17, rue Béranger, a PARIS

A már 50 év óta

a bécsi piacpon fenálló, legjobb hírek örvendő

„a jó pásztorhoz”

czimzett,

ezelött

Strohschneider Vincze,
posztó nagykereskedés

Bécsben,
1. Rothenthurmstrasse 14.,
elárúsítja az ő összes

valódi brünni

gyapju- szövetek

raktári maradvékokban egész férfi öltözékekre,

teljesen elégséges egy öltözetre, és pedig kabát, nadrág és mellényre, bármily színben a legartósabb minőségben, következéské legelősebb határozott árért és pedig:

11-od minőségű egy egész öltözethez 3 frt 50 kr.
1-50 minőségű — — — — — 4 frt 50 kr.

Ezen maradvékokból minták nem küldethetnek, azonban ezennel nyilvánosan kötelezem magamat, az árakat nem tetszés esetében készséggel visszafogadni.

A fentebbi szöveteknek szállítása, csomagolási költség felszámítása nélkül, a pénznek előre beküldése vagy utánvétellel történik. 343. (4—1)

Fogfájásban szenvedőknek!

Fogműtéseket

gázszali elaltatással.

fogólmozásokat,

egyes fogak

és

egész sorok

behelyezését

a legujabb rendszer szerint elvállalja

Girardi József

fogművész

348. (3—1) Pécssett, apáca-utca 17. sz.

A kaposvári utczában levő házamat,

mely egy uri lakást foglal magában, a hozzátartozó szállóval együtt el-adom. Azonnal be lehet költözni. Szint-ugy eladom a szigeti országoton levő házamat is.

Németh Gyula, ügyvéd.
Megye-utca II. szám.

Tea, rum, angol teasütemények,
liquerök,

valamint mindenféle különlegességek n m. friss caviar, apró-ajók, kelet-tengeri-zsíros-mustaring, kerekhering, valódi francia mustár, sajtok és fűszerárak nagy választékban kaphatók

Lederer Bernát

fűszerkereskedésben Pécssett, Széchenyi-ter Dr. Loewy-féle házban.

Egyenes összeköttetés által azon kedvező helyzetben van, valamint minőség egy szinten az árak olcsósága által még a leg-nagyobb igényeknek is meg-feliletheti, miért a n. t. közönség élénk pártolásra bízt számítt.

332. (6—2)

1-255 sz.
1885

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Füle Anna gilyánfal lakos végrehajtának Molnár János gilyánfal lakos végrehajtást szenved elleni 320 frt tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a Gilyánta községben fekvő az 51. számú tlykben felvett 25. sz. ház 200 frt becsárban, 1/4 kültelek 1286 frtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi deczember hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor Gilyánta község bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is el-adatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 20 frt 128 frt 60 kr készpénzzel, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfoylam-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügymi-niszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadé-képes értékpapirban a kiiktöltöi kezéhez le-tetni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiiktöltó szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1885. évi szept. hó 28-án tartott üléséből. Kiadta:

Visy Pál,
kir. törvényszéki jegyző.

345. sz. (1—1)

